

Од када сам се делимично и сам упустио у те воде, ретко коментаришем истраживања јавног мњења. Поготово она објављена у мањим или већим изводима по новинама, где никада не знате да ли је нека сумњива нелогичност последица истраживачке грешке, медијског спиновања, или само лошег новинарског препричавања. Ипак, пре пар дана саопштени и масовно промовисани резултати децембарског истраживања Канцеларије за европске интеграције Владе Србије навели су ме да овога пута одступим од тог принципа.

Ради се, пре свега, о кључном налазу да је подршка уласку у ЕУ „порасла у односу на претходно истраживање од пре шест месеци“ и да сада износи 51 одсто, док је број оних који се томе противе пао на 28 процената. [\[1\]](#)

Стицајем околности, у истом периоду имао сам прилику да учествујем, руководим или имам увид у неколико сличних истраживања и могу одговорно да тврдим да поменути резултати, овако како су саопштени од стране Канцеларије, односно представљени у медијима, напосто не кореспондирају са стварношћу. Наиме, није могуће да, после свега што се дешавало на том плану, почев од посете Ангеле Меркел, па до децембарског ускраћивања кандидатуре за чланство (плус драматична ескалација кризе у самој Унији), подршка ЕУ још и порасте, уместо да драстично падне.

На страну што и у баратању са тзв. „нелогичностима“, када је реч о Србији и политичким опредељењима српских грађана морате бити више него опрезни. Много од онога што се никако не уклапа у истраживачка очекивања или што би пало на тесту логичке контроле и конзистентности заправо често представља веран израз конфузије која влада не само у бирачком телу узетом у целини, него и у појединачним главама. Али у овом случају напосто није могућ толики дисбаланс.

Било како било, уз минималну могућност грешке, искусно око већ при летимичном

Пише: Ђорђе Вукадиновић
среда, 18 јануар 2012 16:38

погледу на неке резултате доста лако може да реконструише не само наручиоца, него и степен евентуалног закривљења. Што опет не значи ни да се сви налази и сва истраживања могу тек тако одбацити само зато што се не уклапају у наше унапред утврђене шеме или интересе. Не треба са "прљавом водом" избацивати и дете, односно лишавати се драгоцених информација које се тај начин могу сакупити.

Дакле, да закључим, немам апсолутно никакве сумње, а и истраживања у која сам имао увид то потврђују, да је тренутна подршка уласку Србије у ЕУ пала испод 50 одсто. Баш као што – још увек – нема дилеме да је број оних који се, упркос свему, залажу за улазак у ЕУ већи од броја оних који се томе противе. Додуше, разлика између њих се у последње време смањује (опет насупрот „налазу“ Канцеларије за придруживање, која је открила да се повећава!?) и за последњих шест месеци су се те линије прилично приближиле. Према нашим најновијим налазима разлика је мања од десет процената (46,5:37,9) и, уколико се убрзо не промени однос Уније према Србији, или уколико проблеми унутар европске двадесетседморке буду ескалирали, врло могуће да ће се још смањивати. Али ствари тренутно стоје овако. (Што не значи да се не могу и да се неће даље мењати.)

Посебна прича су, опет, коментари типа „ја не знам никога ко је за улазак у ЕУ“. (Слично као и они „не знам никога ко би могао да гласа за ДС/СНС/СПС/ДСС/СРС/ЛДП...“) Такви ставови су, делом, последица навијачке искључивости, а делом и објективне чињенице да се већина људи углавном креће унутар својих релативно затворених сличномишљеничких социјалних и менталних микроуниверзума, где се са неистомишљеницима заиста ретко и среће.

- Како је могуће да „ови овакви“ (углавном се мисли на власт или на СНС) имају чак 25–30 процената?

- Откуда СПС трећи, да ли сте ви нормални – ко ће да гласа за те превртаче!

- Ништа вам то не ваља, јер где су ту Двери“? (Ето их на 0,7. Негде у близини Веље, Карића и Вулинових социјалиста. Али се у резултатима обично не приказују они који су испод једног процента.)

Пише: Ђорђе Вукадиновић
среда, 18 јануар 2012 16:38

Ово су само неки од најчешћих коментара који се могу чути поводом објављивања резултата различитих анкета. Једни тврде да ДСС и СРС „немају шансе да пређу цензус“, док други сматрају да су све анкете у којима су ове странке испод двадесет одсто „чиста намештаљка“. СНС као валидну не признаје ниједну анкету у којој они немају најмање десет-петнаест одсто предности у односу на „жуте“. Други су, пак, „сигурни да овакви напредњаци не могу освојити ни двадесет одсто“.

Свету се заиста не може угодити, али баш зато треба, што је могуће више, покушати угодити истини. Било да су у питању анкете или лекарске дијагнозе, свако, наводно и декларативно, жели да чује „истину и само истину“. Али, уз врло ретке изузетке, готово свако верује само у ону „истину“ која му прија и одговара. У тој ствари странке и лидери се готово не разликују од народа. И тако све док не догори до ноката.

[1] <http://www.nspm.rs/hronika/milica-delevic-uclanjenje-srbije-u-eu-podrzava-51-odsto-ispitan-ih-gradjana.html>